

دلنوشته محافظ آیت‌الله هاشمی رفسنجانی: در زمانی که بسیاری هنوز در گذشته بودند او از آینده سخن گفت

محسن جوشنیر، یکی از محافظان قدیمی مرحوم آیت‌الله اکبر هاشمی رفسنجانی در پایان سال ۱۳۹۵ و در آستانه نوروز ۱۳۹۶ دلنوشته‌ای را در خصوص رحلت وی نوشت.

به گزارش گروه رسانه‌های دیگر آنا از جماران، متن این دلنوشته به این شرح است:

سال ۹۵ را می‌شود سال مرگ نامید. سالی که رفتن رفتگان را باور نبود. اصلاً گویی قرار نبود این افراد بمیرند. شوک را می‌شد بعد از خبر شنیدن رفتن این افراد در چهره مردم دید. گویی شوک در صورت جامعه نقاشی شده بود.

یکی از رفتگان پیرمردی ۸۲ ساله بود. خبر درگذشت هاشمی به اندازه‌ای بهت‌آور بود که گویی جوانی ۱۸ ساله از دنیا رفته است. کمتر کسی می‌خواست باور کند که هاشمی دیگر در این دنیا نیست. هم دوست‌داران هاشمی این نگاه را داشتند هم مخالفان او. کمی طول کشید تا همه همه باور کنند سپهر سیاست ایران دیگر هاشمی رفسنجانی ندارد.

شاید درگذشت مردی با این سن، برای همه اتفاق عادی باشد. کسی از مرگ یک پیرمرد شوکه نمی‌شود اما مرگ هاشمی شوک‌آور بود. دلیل آنهم مشخص است. هاشمی مرد دیروز و امروز نبود آیت‌الله مرد فرداها بود.

نگاه هاشمی همیشه به آینده بود. سخنرانی‌های او را مرور کنید تا به خوبی متوجه این معنا شوید. او در سال ۹۵ همیشه از سال ۹۶ و فرداهای بهتر سخن می‌گفت. آیت‌الله وقتی از گذشته هم حرف می‌زد برای باز کردن پنجره فردا بود.

آیت‌الله زمانی که در زندان بود هم به آزادی فکر می‌کرد نه اعدام. بزرگی روایت کرده است وقتی در زندان صدای در می‌آمد همه منتظر شنیدن صدای خبر اعدام بودند به جز هاشمی. او منتظر شنیدن خبر آزادی بود.

هاشمی نگاه توسعه‌ای داشت. او وقتی جنگ به پایان رسید از توسعه سخن گفت و ساختن ایرانی که جنگ ۸ ساله را تجربه کرده است. در زمانی که بسیاری هنوز در گذشته بودند او از آینده سخن گفت و ساختن هرچه زودتر ایران.

اسطوره آیت‌الله، امیر کبیر بود. فردی که در زمان قاجار نگاهی مدرن به کشور داشت و جلوتر از همه سیاستمداران قاجار بود. نگاه امیر هم به آینده ایران بود.

هاشمی چنان از فردهای ایران سخن می‌گفت که گویی مطمئن بود تمام آن روزها را می‌بیند. بدون شک باید گفت هاشمی در ۸۲ سالگی، برای ۱۴۰۰ هم برنامه داشت.

همین ویژگی‌ها باعث شده بود تا مرگ هاشمی برای عده‌ای غیرقابل باور باشد. برای عده‌ای باورپذیر نبود که سال جدید وقتی می‌آید دیگر هاشمی نیست. هاشمی که در تمام سخنرانی‌هایش در تمام پیام‌هایش از فردای ایران سخن می‌گفت.

این رفتار هاشمی درس بزرگ برای جامعه ایرانی به ویژه سیاستمداران است. نگاه همه ما باید به آینده باشد. نباید این همه در گذشته بمانیم و از گذشته حرف بزنیم. گذشته رفته است و بر نمی‌گردد اما آینده پیش روی ماست.

او گذشته را فقط در خاطراتش می‌دید و آنها را می‌نوشت. نگاه او به گذشته نبود اصلاً گویی اهل بازگشت به عقب نبود و گذشته را نگاه نمی‌کرد. سال ۹۵ سال خداحافظی با آیت‌الله‌ای بود که مرگش را باور نبود